

[Lannung.]

anlæg o. s. v. efterse. Det er indlysende, hvilket ogsaa erkendes fra alle Sider, at dette er rigtigt og nødvendigt allerede af nationaløkonomiske Grunde, men ogsaa af Hensyn til god privat Økonomi og til hele Tilførsels- og Valutasituationen. Men hvis denne Opfordring ikke ad Frivillighedens Vej bærer Frugt, bør der efter min Opfattelse ikke være Tvivl om, at Lovgivningsmagten maa vende tilbage til dette Spørgsmaal for at sikre en Løsning. Det vil samtidig have en gavnlig Indflydelse paa hele Beskæftigelsesomraadet. En saadan Tætning af Vinduer og Døre, som der her er Tale om, vil i øvrigt i al Almindelighed være et naturligt Led i en Ejers elementære Vedligeholdelsespligter, som udtrykkelig er hjemlet i Lejelovens § 23 sammenholdt med § 14. Det vil derfor i Almindelighed af Lejeren i fornødent Fald kunne gennemtvinges ved Domstolen, ved Boligretten, men forhaabentlig bliver det ikke nødvendigt at gaa den Vej. Meget sagkyndige har for øvrigt sagt mig, at det Beløb, som en effektiv Tætning af Vinduer m. v. og et effektivt Eftersyn af Kakkelovne og Fyr vil koste, med de nuværende Brændselspriser vil være afskrevet paa ganske kort Tid, samtidig med at det vil betyde en Millionbesparelse af Valuta for Landet.

De nye Regler i Lovforslaget gaar jo i Særdeleshed ud paa at lovfæste faste og klare Regler for Varmebetalingen under Hensyn til den særlige Situation, som vi befinder os i, og det er selvsagt rigtigt, selv om man maa yde Boligretten al Anerkendelse for den Maade, som Boligretten i Mellemtiden har klaret Problemerne paa.

Det er ligeledes med Rette, at § 12 nu udtrykkelig fastslaar Følgerne af, at en Ejer ikke, saaledes som han er pligtig til det efter Loven, søger Kommunalbestyrelsens Godkendelse af en Lejeforhøjelse ved ny Lejers Indflytning eller ikke respekterer Kommunalbestyrelsens Afgørelse med Hensyn til Lejens Størrelse. Jeg pegede for øvrigt paa dette Spørgsmaal allerede ved Behandlingen i Efteraaret, og jeg hilser derfor med særlig Tilfredshed, at Tilbagebetalingspligten nu positivt er fastslaet.

Blandt de under Behandlingen i det andet høje Ting foretagne Ændringer maa man fra et Lejersynspunkt med særlig Tilfredshed notere de skærpede Regler for Ejers Regnskabspligt med Hensyn til Opvarmningsudgifter. Det er saa meget rimeligere, som Ejeren, naar Talen er om Opvarmning, paa en Maade kun er Lejers

Forretningsfører — det gælder med Hensyn til Indkøb, Forbrug, Administration o. s. v. —, da det hele jo sker direkte for Lejerens Regning, et Forhold, man hidtil ikke i tilstrækkelig Grad har draget Konsekvenserne af. Det er derfor godt, at man her netop er inde paa at drage Konsekvenserne af de faktiske Forhold paa dette Omraade. Naar man udtrykkelig har fastslaet, at Udgifterne til Ejendommens Opvarmning betragtes som, hvad man har kaldt „pligtig Pengeydelse i Lejeforholdet“, har det, som det ogsaa fremgik af den højtærede Indenrigsministers Udtalelser, selvfølgelig ikke været Meningen at fastslaa en Realitetsændring i Forhold til den gældende Rets-tilstand, og navnlig ikke at fastslaa, at Lejeren uden videre skal honorere en urigtig eller ubillig Varmeregning. Lejeren skal som hidtil kunne kræve Boligrettens Beskyttelse uden at risikere at blive sat ud af Fogeden i Mellemtiden. Endvidere bør det fastslaas, at Tilføjelsen til Lejelovens § 36, 2det Stykke, selvfølgelig ikke skal forringe Lejers Retsstilling, som den nu er. Hvis det er aftalt i Lejekontrakten, at Lejers Bidrag til Opvarmning skal dække f. Eks. Brændselsudgifter og Fyrbøderløn, gælder dette selvfølgelig stadig, Ændringen her betyder ikke, at Lejers Pligt udvides.

Jeg maa — og det skal være det sidste, jeg siger — som altid, naar Leje- og Boligspørgsmaalet staar paa Dagsordenen, understrege dets anden Hovedside: Boligforsynings, Byggeriets afgørende Betydning ogsaa for Lejeniveauet o. s. v. Selv den bedste Huslejelovgivning kan ikke klare Problemerne paa længere Sigt, hvis ikke den anden Faktor, Produktionen af nye Lejligheder, er effektiv, og det gælder først og fremmest i denne store By. Det er derfor af allerstørste Betydning, at Stat og Kommune til enhver Tid af al Evne sætter ind til Gavn for Boligproduktionen.

Jeg vil gerne her benytte Lejligheden til at fremhæve, at Saneringen stadig venter paa at blive ført ud i Livet. Uden at røbe Hemmeligheder fra Københavns Boligkommission vil jeg gerne . . .

Formanden: Jeg henstiller til det ærede Medlem at holde sig til det foreliggende Lovforslag.

Lannung: Det hører efter min Opfattelse med.

Formanden: Men ikke efter Formandens.